

Środa, 12 lutego 2020 r.

P9_TA(2020)0029

Umowa o ochronie inwestycji między UE a Wietnamem (rezolucja)

Rezolucja nieustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 12 lutego 2020 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia, w imieniu Unii, Umowy o ochronie inwestycji między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Socjalistyczną Republiką Wietnamu, z drugiej strony (05931/2019 – C9-0020/2019 – 2018/0358M(NLE))

(2021/C 294/13)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady (05931/2019),
- uwzględniając projekt Umowy o ochronie inwestycji między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Socjalistyczną Republiką Wietnamu, z drugiej strony (05932/2019),
- uwzględniając wniosek o udzielenie zgody przedstawiony przez Radę na mocy art. 207 ust. 4 i art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) ppkt (v) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) (C9-0020/2019),
- uwzględniając wytyczne negocjacyjne z dnia 23 kwietnia 2007 r. dotyczące umowy o wolnym handlu (FTA) z państwami członkowskimi Stowarzyszenia Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN), uzupełnione w październiku 2013 r., tak by obejmowały ochronę inwestycji,
- uwzględniając decyzję z dnia 22 grudnia 2009 r. w sprawie prowadzenia dwustronnych negocjacji w sprawie umowy o wolnym handlu z poszczególnymi państwami członkowskimi ASEAN,
- uwzględniając Umowę ramową o wszechstronnym partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Socjalistyczną Republiką Wietnamu, z drugiej strony, która została podpisana w Brukseli 27 czerwca 2012 r. i weszła w życie w październiku 2016 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 kwietnia 2011 r. w sprawie przyszłej europejskiej polityki inwestycji międzynarodowych ⁽²⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1219/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. ustanawiające przepisy przejściowe w zakresie dwustronnych umów inwestycyjnych między państwami członkowskimi a państwami trzecimi ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 lipca 2016 r. w sprawie nowej, perspektywicznej i innowacyjnej przyszłej strategii w dziedzinie handlu i inwestycji ⁽⁴⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 14 października 2015 r. zatytułowany „Handel z korzyścią dla wszystkich – W kierunku bardziej odpowiedzialnej polityki handlowej i inwestycyjnej” (COM(2015)0497),
- uwzględniając opinię Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 16 maja 2017 r. w ramach procedury 2/15 ⁽⁵⁾, wydaną zgodnie z art. 218 ust. 11 TFUE na wniosek Komisji Europejskiej z dnia 10 lipca 2015 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 czerwca 2016 r. w sprawie Wietnamu ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 grudnia 2017 r. w sprawie wolności słowa w Wietnamie, zwłaszcza sprawy Nguyena Van Hoa ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 329 z 3.12.2016, s. 8.

⁽²⁾ Dz.U. C 296 E z 2.10.2012, s. 34.

⁽³⁾ Dz.U. L 351 z 20.12.2012, s. 40.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 101 z 16.3.2018, s. 30.

⁽⁵⁾ Opinia Trybunału Sprawiedliwości z dnia 16 maja 2017 r., 2/15, ECLI:EU:C: 2017:376.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 86 z 6.3.2018, s. 122.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 369 z 11.10.2018, s. 73.

Środa, 12 lutego 2020 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 listopada 2018 r. w sprawie Wietnamu, w szczególności sytuacji więźniów politycznych ⁽⁸⁾,
- uwzględniając decyzję Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich z dnia 26 lutego 2016 r. w sprawie 1409/2014/MHZ dotyczącej uchybienia przez Komisję obowiązkowi przeprowadzenia oceny skutków w zakresie praw człowieka przed zawarciem umowy o wolnym handlu między UE a Wietnamem ⁽⁹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 października 2018 r. w sprawie wkładu UE w wiążący instrument ONZ dotyczący korporacji transnarodowych i innych przedsiębiorstw o cechach transnarodowych w odniesieniu do przestrzegania praw człowieka ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając zasady Komisji Narodów Zjednoczonych do spraw Międzynarodowego Prawa Handlowego (UNCITRAL) dotyczące przejrzystości w umownych postępowaniach arbitrażowych między inwestorem a państwem ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej (TUE), a w szczególności jego tytuł V dotyczący działań zewnętrznych Unii,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 20 czerwca 2016 r. w sprawie pracy dzieci, w których zachęcono Komisję, by dalej badała możliwości skutecznego wykorzystywania instrumentów handlowych UE, w tym umów o wolnym handlu, do zwalczania pracy dzieci,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 20 czerwca 2016 r. w sprawie biznesu i praw człowieka, w których stwierdza ona, że „UE uznaje, że poszanowanie przez przedsiębiorstwa praw człowieka, a także uwzględnienie tej kwestii w działaniach przedsiębiorstw oraz w łańcuchach wartości i dostaw są niezbędne dla zrównoważonego rozwoju i osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju. Wszystkie partnerstwa tworzone z myślą o realizacji celów zrównoważonego rozwoju powinny opierać się na poszanowaniu praw człowieka i odpowiedzialnej działalności gospodarczej” oraz że „Rada zachęca unijne przedsiębiorstwa do ustanowienia na szczeblu operacyjnym mechanizmów dochodzenia roszczeń lub do tworzenia wspólnych dla tych przedsiębiorstw inicjatyw w zakresie dochodzenia roszczeń”,
- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności jego część piątą, tytuły I, II i V, a zwłaszcza art. 207 w połączeniu z art. 218 ust. 6 lit. a) ppkt (v),
- uwzględniając swoją rezolucję ustawodawczą z dnia 12 lutego 2020 r. ⁽¹²⁾ w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady,
- uwzględniając art. 105 ust. 2 Regulaminu,
- uwzględniając opinie Komisji Spraw Zagranicznych i Komisji Rozwoju,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego (A9-0014/2020),
- A. mając na uwadze, że UE jest czołowym odbiorcą i źródłem bezpośrednich inwestycji zagranicznych na całym świecie;
- B. mając na uwadze, że UE zajmuje piąte miejsce wśród 80 bezpośrednich inwestorów zagranicznych w Wietnamie;
- C. mając na uwadze, że Wietnam jest prężną gospodarką z najszybciej rosnącą klasą średnią w ASEAN, a także charakteryzuje się młodą i dynamiczną siłą roboczą, wysokim wskaźnikiem alfabetyzacji, wysokim poziomem edukacji, stosunkowo niskimi zarobkami, dobrymi połączeniami transportowymi oraz centralną lokalizacją w ASEAN;
- D. mając na uwadze, że potrzeby Wietnamu w zakresie infrastruktury i inwestycji znacznie wykraczają poza ilość obecnie dostępnych środków publicznych;
- E. mając na uwadze, że w 2017 r. Wietnam otrzymał bezpośrednie inwestycje zagraniczne o wartości 8 % swojego PKB – ponad dwukrotnie więcej niż gospodarki o podobnej skali w regionie;
- F. z zadowoleniem przyjmując fakt, że w ciągu ostatnich kilkadziesiąt lat otoczenie handlowe, biznesowe i inwestycyjne w Wietnamie znacznie się poprawiło;

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0459.

⁽⁹⁾ <https://www.ombudsman.europa.eu/en/decision/en/64308>

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 11 z 13.1.2020, s. 36.

⁽¹¹⁾ <https://uncitral.un.org/fr/texts/arbitration/contractualtexts/transparency>

⁽¹²⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0028.

Środa, 12 lutego 2020 r.

- G. mając na uwadze, że aktualnie obowiązuje ponad 3 000 międzynarodowych umów inwestycyjnych, a państwa członkowskie UE są stronami około 1 400 takich umów;
- H. mając na uwadze, że jest to druga, po umowie o ochronie inwestycji między UE a Singapurem, „autonomiczna umowa o ochronie inwestycji” zawarta między UE a państwem trzecim w następstwie toczonych wśród instytucji unijnych dyskusji na temat nowej struktury umów o wolnym handlu zawieranych przez UE na podstawie opinii Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE) nr 2/15 z dnia 16 maja 2017 r., i że będzie ona punktem odniesienia dla przyszłych stosunków UE z jej partnerami handlowymi;
- I. mając na uwadze, że umowa ta zastąpi obowiązujące dwustronne umowy inwestycyjne między 21 państwami członkowskimi UE a Wietnamem, które nie obejmowały nowego podejścia UE do ochrony inwestycji i mechanizmu jej egzekwowania, tj. systemu sądów ds. inwestycji;
- J. mając na uwadze, że system sądów ds. inwestycji włączono do sfinalizowanej już umowy CETA, ratyfikowanej przez Parlament 15 lutego 2017 r. i nadal oczekującej na ratyfikację przez kilka państw członkowskich, zastępując tym samym system rozstrzygania sporów między inwestorem a państwem (ISDS);
- K. mając na uwadze, że 30 kwietnia 2019 r. TSUE orzekł, iż mechanizm rozstrzygania sporów między inwestorami a państwami przewidziany w CETA jest zgodny z prawem UE ⁽¹³⁾;
- L. mając na uwadze, że strony zobowiązały się do stworzenia wielostronnego trybunału inwestycyjnego, która to inicjatywa ma zdecydowane i ciągłe poparcie Parlamentu;
- M. mając na uwadze, że 20 marca 2018 r. Rada przyjęła wytyczne negocjacyjne upoważniające Komisję do prowadzenia negocjacji w imieniu UE w sprawie konwencji ustanawiającej wielostronny trybunał inwestycyjny; mając na uwadze, że te wytyczne negocjacyjne zostały podane do wiadomości publicznej;
1. z zadowoleniem przyjmuje nowe unijne podejście do ochrony inwestycji i mechanizm jej egzekwowania (system sądów ds. inwestycji), reformujące ISDS i poprawiające jakość indywidualnych rozwiązań przewidzianych w dwustronnych umowach inwestycyjnych zawartych przez państwa członkowskie UE; podkreśla, że system sądów ds. inwestycji stanowi nowoczesny, innowacyjny i zreformowany mechanizm rozstrzygania sporów dotyczących inwestycji w odniesieniu do niedociągnięć proceduralnych ISDS; zauważa ponadto, że jest to znacząca zmiana w poziomie istotnej ochrony udzielanej inwestorom oraz w sposobie rozstrzygania sporów między inwestorem a państwem; wyraża zaniepokojenie, że zakres stosowania tylko w niewielkim stopniu wykracza poza zwykłą niedyskryminację inwestorów zagranicznych w stosunku do inwestorów krajowych; przypomina, że utworzenie niezależnego wielostronnego sądu ds. inwestycji dałoby wszystkim stronom większą pewność prawa; z zadowoleniem przyjmuje głębokiego zaangażowanie Wietnamu na rzecz opartego na zasadach wielostronnego systemu handlowego;
  2. zauważa, że umowa zapewni wysoki poziom ochrony inwestycji i pewności prawa, gwarantując jednocześnie prawo stron do stanowienia przepisów i realizacji uzasadnionych celów polityki publicznej, takich jak ochrona zdrowia publicznego, usług publicznych i środowiska; podkreśla, że umowa zapewni również przejrzystość i rozliczalność; apeluje do Komisji o dalsze uwzględnianie walki ze zmianą klimatu oraz przestrzegania porozumienia paryskiego, by zagwarantować stronom prawo do stanowienia przepisów, podobnie jak w umowie CETA; nalega na regularne monitorowanie stosowania tego przepisu przez europejskich inwestorów i na przekazywanie odnośnych informacji Parlamentowi Europejskiemu.
  3. podkreśla, że umowa gwarantuje sprawiedliwe i równe traktowanie inwestorów unijnych w Wietnamie, co oznacza poziom ochrony wyższy od ochrony na szczeblu krajowym; zauważa, że umowa należy chronić inwestorów unijnych przed bezprawnym wywłaszczeniem; uważa, że powinno to iść w parze z obowiązkiem zachowania przez inwestorów należytej staranności w odniesieniu do zrównoważonych norm prowadzenia działalności zgodnie z prawami człowieka i międzynarodowymi konwencjami dotyczącymi pracy, a także normami środowiskowymi;
  4. podkreśla, że rozwój gospodarczy i multilateralizm są ważnymi narzędziami poprawy ludzkiego życia; zwraca uwagę, że do celów umowy o ochronie inwestycji należy wzmocnienie stosunków gospodarczych, handlowych i inwestycyjnych między UE a Wietnamem zgodnie z celem zrównoważonego rozwoju oraz wspieranie handlu i inwestycji przy pełnym poszanowaniu międzynarodowo uznanych praw człowieka oraz norm i umów w dziedzinie środowiska i pracy;

⁽¹³⁾ Opinia Trybunału Sprawiedliwości z dnia 30 kwietnia 2019 r., 1/17.

Środa, 12 lutego 2020 r.

5. przypomina, że Wietnam jest krajem rozwijającym się; podkreśla, że aby pomóc w osiągnięciu celów zrównoważonego rozwoju, w szczególności celu 1 ukierunkowanego na wyeliminowanie ubóstwa, celu 8 dotyczącego zapewnienia godnej pracy oraz celu 10 dotyczącego zmniejszenia nierówności, inwestycje muszą przyczyniać się do tworzenia wysokiej jakości miejsc pracy, wspierać gospodarkę lokalną oraz w pełni przestrzegać przepisów krajowych, w tym wymogów podatkowych;
6. przypomina, że w ramach systemu sądów ds. inwestycji przewiduje się utworzenie stałego sądu pierwszej instancji i sądu apelacyjnego, których członkowie mają posiadać kwalifikacje porównywalne z kwalifikacjami sędziów Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości i będą musieli wykazać się wiedzą fachową z zakresu prawa międzynarodowego publicznego, a nie tylko prawa handlowego, oraz spełniać ściśle kryteria dotyczące niezależności, bezstronności, uczciwości i etyki postępowania, określone w wiążącym kodeksie postępowania opracowanym w celu zapobiegania bezpośrednim lub pośrednim konfliktom interesów; podkreśla, że Trybunał Sprawiedliwości postrzega system sądów ds. inwestycji jako w pełni zgodny z prawem Unii, co znalazło wyraz w jego opinii 1/17;
7. z zadowoleniem przyjmuje zasady przejrzystości mające zastosowanie do postępowań toczących się przed sądami, w tym przepisy gwarantujące, że dokumenty dotyczące spraw będą publicznie dostępne, przesłuchania będą jawne, a zainteresowane strony będą miały możliwość składania oświadczeń; uważa, że większa przejrzystość pomoże wzbudzić zaufanie społeczeństwa do systemu oraz zagwarantuje, że trybunały inwestycyjne rzeczywiście wysłuchają wszystkich aspektów dotyczących praw człowieka i zrównoważonego rozwoju; ponadto z zadowoleniem przyjmuje jasność podstaw, na których inwestor może zgłosić sprzeciw, co zapewnia dodatkową przejrzystość i uczciwość procesu;
8. podkreśla, że strony trzecie, takie jak organizacje pracy lub ochrony środowiska, mogą uczestniczyć w postępowaniach prowadzonych w ramach systemu sądów ds. inwestycji za pośrednictwem opinii *amicus curiae*;
9. podkreśla, że nie będzie możliwy wybór sądu ze względu na możliwość korzystniejszego rozstrzygnięcia sprawy (ang. forum shopping) oraz że unikać się będzie wielokrotnych i równoległych postępowań;
10. przypomina, że przedmiotowa umowa stanowi ulepszenie postanowień o ochronie inwestycji zawartych w CETA, ponieważ w chwili zawarcia przewiduje postanowienia dotyczące obowiązków byłych sędziów, kodeksu postępowania zapobiegającego konfliktom interesów i w pełni działającego sądu apelacyjnego;
11. uważa, że ustanowienie sądu apelacyjnego mogłoby poprawić jakość i spójność orzeczeń w porównaniu z obecną sytuacją;
12. zauważa, że umowa o ochronie inwestycji między UE a Wietnamem (EVIPA) nie zawiera odrębnego rozdziału o handlu i zrównoważonym rozwoju, ponieważ ten ostatni ma zastosowanie do dostępu do rynku inwestycyjnego na podstawie umowy o wolnym handlu między UE a Wietnamem (EUVFTA); podkreśla, że EVIPA zawiera również przepis ustanawiający instytucjonalne i prawne powiązanie z Umową ramową o wszechstronnym partnerstwie i współpracy oraz zawarte w jej preambule szczegółowe odniesienia do wartości i zasad dotyczących handlu i zrównoważonego rozwoju zapisanych w EUVFTA, a także do Powszechnej deklaracji praw człowieka, co gwarantuje, że prawa człowieka są podstawą stosunków między UE a Wietnamem; podkreśla, że strony i inwestorzy muszą przestrzegać wszystkich obowiązujących międzynarodowych standardów i zobowiązań w zakresie praw człowieka; podkreśla obowiązki inwestorów określone w Wytocznych OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych oraz w Wytocznych ONZ dotyczących biznesu i praw człowieka; zwraca również uwagę, że postanowienia EVIPA i EUVFTA muszą być wdrażane w sposób komplementarny, w szczególności w odniesieniu do postanowień dotyczących praw człowieka, praw środowiskowych i socjalnych oraz zrównoważonego rozwoju, kiedy postanowienia te są stosowane zgodnie z prawem stron do stanowienia przepisów; podkreśla ponadto, że należy zapewnić spójność z celami współpracy na rzecz rozwoju przewidzianymi w art. 208 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE);
13. podkreśla znaczenie prawdziwie pozytywnych tendencji w zakresie praw człowieka dla szybkiej ratyfikacji tej umowy i wzywa władze Wietnamu do przedstawienia konkretnych środków na rzecz poprawy sytuacji, które będą świadczyć o ich zaangażowaniu; przypomina swój apel dotyczący reformy prawa karnego, stosowania kary śmierci, więźniów politycznych i podstawowych wolności; wzywa strony do pełnego wykorzystania umów w celu poprawy sytuacji w zakresie praw człowieka w Wietnamie oraz podkreśla znaczenie ambitnego dialogu na temat praw człowieka między UE a Wietnamem; zwraca uwagę, że art. 1 umowy o partnerstwie i współpracy (UPIW) zawiera standardową klauzulę praw człowieka, która może spowodować zastosowanie odpowiednich środków, w tym – w ostateczności – bezzwłoczne zawieszenie UPIW, a co za tym idzie – umowy o ochronie inwestycji, lub ich części;

Środa, 12 lutego 2020 r.

14. powtarza, że art. 35 UPiW i art. 13 umowy o wolnym handlu, w połączeniu z systemem okresowej oceny, dostarczają narzędzi do rozwiązywania problemów dotyczących praw człowieka związanych z wdrażaniem umowy o ochronie inwestycji, ale musi im towarzyszyć kontrola ze strony UE i jej państw członkowskich, a także niezależny mechanizm monitorowania i wnoszenia skarg zapewniający zainteresowanym obywatelom i innym podmiotom skuteczny środek odwoławczy i narzędzie zwalczania potencjalnych negatywnych skutków dla praw człowieka;
15. wyraża zaniepokojenie w związku z wdrażaniem nowej ustawy o cyberbezpieczeństwie, zwłaszcza w odniesieniu do wymogów dotyczących lokalizacji i ujawniania informacji, nadzoru i kontroli online oraz środków ochrony danych osobowych, które nie są zgodne z unijnym programem na rzecz handlu opartym na wartościach i liberalizacji; z zadowoleniem przyjmuje gotowość do podjęcia intensywnego dialogu, w tym zobowiązanie przewodniczącej Zgromadzenia Narodowego Wietnamu do włączenia obu parlamentów w dyskusję i obrady dotyczące dekretów wykonawczych; wzywa władze Wietnamu do podjęcia konkretnych działań i z zadowoleniem przyjmuje pomoc UE w tym zakresie;
16. przypomina, że art. 8 TFUE stanowi, iż „[w]e wszystkich swoich działaniach Unia zmierza do zniesienia nierówności oraz wspierania równości mężczyzn i kobiet”; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że zarówno Wietnam, jak i UE podpisały deklarację WTO z Buenos Aires w sprawie kobiet i handlu oraz wzywa strony do wzmocnienia zobowiązań w zakresie płci i handlu podjętych w tej umowie; wzywa do poprawy warunków kobiet, aby mogły one korzystać z tej umowy, m.in. przez budowanie potencjału kobiet w pracy i w biznesie, promowanie reprezentacji kobiet w procesach decyzyjnych i na odpowiedzialnych stanowiskach oraz zwiększanie dostępu kobiet do nauki, technologii i innowacji oraz ich uczestnictwa i przywództwa w tych obszarach;
17. apeluje do UE i Wietnamu o współpracę w celu opracowania planu działania służącego zwalczaniu pracy dzieci, obejmującego konieczne ramy funkcjonowania przedsiębiorstw;
18. z zadowoleniem przyjmuje decyzję Rady o upublicznieniu wytycznych negocjacyjnych z dnia 20 marca 2018 r. w sprawie wielostronnego trybunału inwestycyjnego i wzywa Radę do upublicznienia wszystkich poprzednich wytycznych negocjacyjnych dotyczących umowy o handlu i inwestycjach;
19. podkreśla, że umowa ta zastąpi 21 obowiązujących dwustronnych umów inwestycyjnych między państwami członkowskimi UE a Wietnamem; uważa, że stanowi to ważny krok na drodze do zwiększenia legitymacji i akceptacji międzynarodowego systemu inwestycyjnego;
20. wzywa Komisję do podjęcia środków towarzyszących dla małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), aby zwiększyć przejrzystość i dostępność tej umowy; zachęca Komisję do kontynuowania prac nad ułatwieniem dostępu MŚP do systemu sądów ds. inwestycji; podkreśla potencjał wzrostu gospodarczego i istotne korzyści dla europejskich małych i średnich przedsiębiorstw, które mają kluczowe znaczenie dla dobrobytu i innowacji w Europie;
21. podkreśla znaczenie, jakie mogłaby mieć umowa o ochronie inwestycji dla podnoszenia standardów życia, wspierania dobrobytu i stabilności, a także wspierania państwa prawnego, dobrych rządów, zrównoważonego rozwoju i poszanowania praw człowieka w Wietnamie, umożliwiając jednocześnie UE promowanie celów pokoju i stabilności w regionie; podkreśla, że jednoznaczne przestrzeganie tych uniwersalnych wartości jest warunkiem wszelkich umów między UE a państwem trzecim;
22. uważa, że zatwierdzenie tej umowy zapewni wysoki poziom ochrony inwestorom i ich inwestycjom po obu stronach, zabezpieczy prawa rządów do wprowadzania regulacji oraz stworzy więcej możliwości swobodnego i uczciwego handlu między UE a Wietnamem; wzywa państwa członkowskie do szybkiego ratyfikowania umowy, by wszystkie zainteresowane strony mogły w jak najkrótszym czasie zacząć czerpać z niej korzyści, w obliczu starań Wietnamu na rzecz poprawy sytuacji w zakresie praw obywatelskich i pracowniczych zgodnie z podjętymi zobowiązaniami;
23. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącemu Komisji / wysokiemu przedstawicielowi Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych, rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz rządowi i parlamentowi Socjalistycznej Republiki Wietnamu.